

הכל שוחטין פרק ראשון חולין

מסורת הש"ם

1. וְנִמְשָׁרֶת אֶת־הַלְּשׁוֹן
בְּשֻׁבְעָה מִן־הָאָרֶץ
בְּשֻׁבְעָה אֶת־מִצְבֹּתָיו
לְאַשְׁר לֹא תַעֲשֵׂה
2. אֲשֶׁר בְּשַׁלְּחָה
וְעַשְׂתָּה אֶת־מִלְּמָזָן
אֲלֵינוּ אֲשֶׁר
תַּעֲשֵׂה בְּשֻׁבְעָה אֶת־אַשְׁר:
3. זְדַקְתָּךְ בְּרוּכָה אֶת־אָדָם
מִשְׁפְּטָךְ תְּחִזְקָה
בְּבָהָה הַוְשָׁעָה:
תְּהִלָּתָנוּ לוּ
4. הַגָּהָה יְמִינֵינוּ נָאָם
וְרֹעֵיתִי אֶת־בֵּית
יִשְׂרָאֵל אֶת־בֵּית־יְהוָה
גָּדוֹלָה וְרָאֵשׁ בְּהַמִּזְבֵּחַ
יְהוָה אֶל־כֵּן

מוכף רשות מטעם הארץ. נון כל עס כלין, פרט למוגמר.

שכנגדו, לדין מקובלן מינו (הזרות). ב. אשר לא מושגנו, שמעם שולחן ערך ערך אודא טפס (וירא א. 9).

ההשבר מידיעתו כו'.

ב' מעם הארץ ^ו פרט למומר ר' ש' בן יוסי אמר
משמעות ר' ש' אשר לא תעשינה בשגגה ואשם
^ז השב מידיעתו אינו מביא קרבן על שנגנוו אינו
שב מידיעתו אינו מביא קרבן על שנגנוו
ואמרין מאי בינויו ואמר רב המונוא מומר
לאכול חלב והביא קרבן על הדם איכא
בינויו חרדא בחמתה וחדרה בעולה וצרכי
ראי אשמעין חטאת משום דלכפרה הוא
אבל עולה דדורון הוא אימא לךבל מיניה
ואוי אשמעין עולה משום דלאו חוויבא הוא
אבל חטאת דחויבא הוא אימא לךבל מיניה
ציריכא וככל היכא דכתיב בהמה גרוועותא
היא והכתב ^ט אדים ובכמה תושיע ה' ואמר
רב יהודה אמר רב אלו בני אדים שהן
ערומיין בדעת ומישמען עצמן כבכמה התרם
כתיב אדים ובכמה הכא בהמה לחודיה כתיב
וככל היכא דכתיב אדים ובכמה מעליותא
היא והא בתיב ^ו וווערטו את בית ישראל רוע
אדם ורועל בהמה החט הא חילקה קרא רוע
אדם לחוד ורועל בהמה לחוד (סימן נקלף)
אר' חנן א' ר' יעקב בר אידי א' ר' יהושע בן
לו' משומם בר קפרא ר' ג' ובית דין נמנעו על
שחיתת כותוי ואסורה אל' רבוי זירא לרבי
יעקב בר אידי שמא לא שמע רבוי אלא
^ט בשאנין ישראאל עומד על גביו א' לדמי
האי מרבען כדלא גמורי אינשי שמעתא
בשאנין ישראאל עומד על גביו למימרא בעי
קבלת מיניה או לא קבלה מיניה ת' ש'
ר' דאמר ר' ג' בר יצחק א' ר' אידי איני ראי
את רבוי זוחנן ^ט שאכל משחיתת כותוי אף
רבוי אידי אכל משחיתת כותוי ותהי בה רבוי
זירא לא שמעיא להו דאי ^ט זהה שמעיא
להו והוא הוה שמעיא מהו מכבלי לה היכי
קובלוה הדר פשיט לנפשיה מסתברא
ר' שמעיא להו ולא קובלוה דאי ס' ר' לא שמעיא
להו ואוי הוה שמעיא מהו מכבלי לה היכי
מסתהייעא מילתא למיכל איסורה ^ט השתא
בהתמן של צדיקים אין הקב'ה מביא
חקלה על ידן צדיקים עצמן לא כל שכן
ואני

מעם הארץ פרט למומרים³. מימה דמאל קומל מס' מילאנו נפקה מסתם נפקה צוותה הדרבנה כך פליגם דחפיו מומל לדבך חד קומל מה' ק דמיון מכך בילין דה מוקומין צדלאגוי צומולן חלב ספירות קלען על סdet וודוק נומרי דפנין מדורי'ס ומפליס ר'ס דמומיי

ב' עם הארץ⁽⁶⁾ פרט למשום ר' ש': אשר לא מושם מידי עיתו מביא השם מידי עיתו אינו משב מידי עיתו מאין בינו יהו ואמרני מאי בינו יהו ואלacob חלב והביא כבינו יהו חרדא בחטא דאי אשמעין חטא אבל עליה דדורון הוי ואיל אשמעין עליה משא אבל חטא דחויבא ה צריכא וככל היכא דכח היא והכתב³ אדם וכבר רב ערומיין בדעתו ומשימין כתיב אדם ובמהה הכא וכל היכא דכתיב אה ורעות אלין שנ מידי עיתו אינו מביא קרבן ט' שעובנו פגיאת מטה ריבוי

אדם וורע בהמה התרם
אדם לחור וורע בהמו
אר' חנן א'ר יעקב בר
לו' משומש בר קפרא ר'
שחיתות כותוי ואסורה
יעקב בר אידי שםא
יעקבוּיְיָוִלְיָהָן
ר' לממען תלמי צב מליג'ומו וועומד
לטשעו סה זוי זוכך רצעיס וסיל
טולענדיין לאיכיל דמגין ולט זומל
טולענדיין לאיכיל דמגון מעבזס
ח'כ' וגבעס שלכל גע האס צב

ריבינו גרשום

מן הנם האין
פה אפיקורוס. קלמרע עט
הארין בעשותה מילא מכל
אנצ'יז זא אמר רב מוננא
אפיקורוס לאכלי היך
הרביה קרכן ען דוד
על שגנתו. כין דמדט
למודר צוין דומור לאכלי
החל כלב קובלין מנן
קרון ען דוד. ולידו
השב מיליער מיליאן קרכן
על וו ביעלה עט
מכס וזה בעלה עט
הארין החתת וחיצין
תוירוי להזאי את
המומר: והכיבוב וועשטי^{וועשטי}
מכנס: חז' האד בטאט וווז
בעולה וצירכי. קלמרע אין
וועת תמלטין בין ווע עיין
הארין אשכח הא דעם
academ שוערט הבואו
בשרה וועשבין קרא אבא
את דעם ומכל מקומ
חיקון האן ווע דהמא
אלו עמי האין שודומי
להלכמה: קרכלה מניה זא
לא קובלין מגינה. דפאליו^{דפאליו}
ישאל עטם בעי בזוי
תוויה בה ר' יואיל טמע
ליה וכר או שמייע לה
דרכן בעילא דרין וויז
אסטרוא: ואיז סי' דלא
קברלה. קלמרע דושאל
עמדו גע גבי ר' רואו
תוויה בה ר' יואיל טמע
שר' יואיל טמע רבר איס אככל
משיחיטן כתו ליישני לה
אונטן כהשאול מעוד על
גבוי כו אמא חיה לישני
לה זא האכלאו ר' רוחן וויז
אסוי כיישראעל עומד על
ברון וגזה אסרי' דשאן
הרביה קרכן ען דוד גראן

כב א מי פ"ג מגובט
חוטו צומחן כלכלה
טוש"ע דס' ס' כ ש"ה ס' ק' גז'ו גולאך גאנזון פ"ה ס' ק' גז'ו
קמוי:

כב ב מושע"ה ס' ק' ספָס
טוש"ע דס' ס' ק' גז'ו גולאך
ספָס גז'ו גולאך:

כג כ מי פ"ג מאלבות
ערירוץ גאנזון צו קמג
עצען מיז' טוש"ע דס' ס' ק' גז'ו
פָסְסָס פָסְסָס:

כה ד מי סס קמג סס
טוש"ע דס' ס' ק' גז'ו
ספָס גז'ו גולאך:

כו ה מי סס היל' יוקמג
סס טוש"ע דס' ס' ק' גז'ו
ספָס קמג סס ק' גז'ו גולאך:

כז ו מי סס גאנזון צו
[גראונטס] סס ליל'ו
קמג סס טוש"ע דס' ס' ק' גז'ו
ספָס גז'ו גולאך:

כח ז מי ייג' מגובט
מעשר גאנזון צו:
בט ח ט מיז' סס פ"ג
גאנזון צו [טוש"ע דס' ס' ק' גז'ו]
ספָס גז'ו גולאך:

כט קמיין קיט טשפָס (ב':
ל, מיי סס פ"ג אנטס זא
[ויפס'ה] סס גאנזון מילאטל
קמיין קיט (ב':
כ מיז' פ"ג מגובט
מיהילטס נטוארטס גאנזון צו:
לא ל טוש"ע דס' ס' ק' גז'ו
מעשר גאנזון צו ז עיש' טוש"ע דס' ס' ק' גז'ו

תורה או רשותם

1. ושמחת שפין בלוּעַ אם בעל נפש אטה:
2. כי תשׁבְ ללחומָ את מושלֵן בין תְבִין את אשר לפניך: משילֵן כג א

גָּלִיּוֹן הַשׁ"ם
גָּמֶן כִּי הָא דְּרַשְׁבָּא"א וּכְבוּ.

פויישו"ן. שפע, רוב.

רבי נבו גרשום
אללא לאו ש"מ קובליה מיניה
ודז' ר' עקיבא אמר אידי
דאיפיל' בשישראל ע"ג
בראש הדר נירויים. כלומר
בארץ ישראל שע"ה עבדין
אותה וואלה לוועס. ולמה
אמר באוש גו גויזים לפ'
השכחה זיין לאן לאו השכחה
ברידיטן אלל' מעז א"ז
וועבעדין אוותה: ור' מאיד
בלענער דידיש מליעט.
בלולר הנדר לאיד עריך
עלעלעטן לענין יונק שמאצ'א
בעצע העיסקה ובצע ביז' ורב'
מאיד עריך עריסעה ורבנן
מאיד עריך עריסעה ורבנן
מעיטא על החוק דעיסקה
וועטיאת טראת טראת ערעד[\[link\]](#)
אויאתא עלי' לה ורבה הא
לענין לנוין ברוחות השינוי
ומגד חאה אוטו
מייטיעס: אם לאו בץן און
אשר לפניך. כלומר ראה
הוועס מהוועס פאנך לאַלְבִּין
הוועס לאַלְבִּין

אשבחיה ההוא סבא. י"מ לכל מקוט שארו מוכלי קאטו סצ'ו קוֹתְלִיקָן (פ' ד' ל'). נזונדרל דלאי שמיעון צנ' יומליך: בראש חר גדיים. גמדתיך שאיל עזוזת וכיבס סטטמיין יעקד מהט טוללה זאל זאנס (ג'ומאים פ' א): **אם** בעל נפש אתה פרוש הרמנגו. לדמיון דקללן מאכ' וויל' מסחו לנטעומו: **איין** הוושש לשאור ותבלין שבה לא משום מעשר ולא משום שביעית. מסcum דמצלין מיינין דמעטל ומיינס לדפליק דה קיימן (הה כ) פון כל טהיינ' דמעטל ממיל טוומלה חוליכס ופנישור ולרומן (לעתן ד' קי':) פון וסקיפס מולטני לנטמא טוומלה חוליכן גולדמן מגמלין צ' מהלי קפה תנכין גולדן טבלין האן לסס טוומלה חוליכן גולדן על דיי זירוף הטע' ג' דהיא ג' דמעטל ויס ולומר דמעטס מעטל דקלה מלך כלום האן קה' למצלין גולדן טהור וטביעת קה' קה' אהבתלן דהה צ' גמליל צבמא נמי ונגה צבעית (ט): תחביב בתלמידיו הושב רבנן.

אשבחיה ההוא סכא קשוח ליה : יונגי נפה. נפחס כי חסר לר"ג כחן ישלחן שומד על גבוי ליה טהרתנו עול ליה פפי עול לו מון מלשונו ולי חכל לר' יומן כחישלון עולנו עד גביו : ומפט ספין צנעה. פסוק טה רספרא מאלה : אס בענין נפש אה. מס הדר נאל מהס כלדמלר דפסחים (ז"ג ז"ג) צעל נפש לנו ימות הדר נעל. כלומר המחוק על ידרך ולוד תעטס זותם : חמדתו נא. חומס כסוטפיז צאל גרייס ועתנו מומיליס' לעובdot וכוכביס. וט"ג דרכו וטמיס לנו מאל גנייס קו רבי מיל לטמעnis דמייס למיעוטה ניכמות (ד"ג ס"ה) קען וקעניא לה חולנין ולוד ממעמץ בצעי ר"ג הדרנו לו ל"ג הדרנו לו ל"ג ימיה הדרנה להר מיל צעל נאל רצינן לחכ עפלהש מיפוי מה לה מיגען הדר נען סאמל ימאל סליק קעניא דמיה ממעלה היילוינית ונומלאו פוגעnis צערוס ולג' הדר נומל וזה קעניא הנס קריקט (ט' מוקטן גדוֹן גמור) : אס יודע פשיטה דקרה במאי כהיב בתלמיד הרושב להו לאנו ברוי הרואן ברוי הרואן ברוי הרואן :

מומה ר'ש"

וַיְהִי מִבָּרֶץ

ה' מובלט שותה ונונת רשות
וכר נ' ב' בקצת ס' לא
גורי' ונותן רשות: [ג] אינו
חווש לשאזר ותבלין וכו'.
נ' ע' תוס' כתובות ד'
כד ע' א': [ג] ואם אמר לה
עש' לי וכו'. נ' ב' בקצת ס'
ס' בר' ד' בז' בז' בז' אמר
לה מישל אבל אמר

מייה ותולבן פנו: ושם סכך בולען אס בעל נפש תחה. ודעריך למלמד פרוש ממו לד' אחים גורו בהו. כלומר בגין מלואו ר' מאיר גוזו פלויון: מס' שר שבחו בשקן. קלומר בעני בגין אדאך צידן דבפני בני אידי משמר שבת כובל רשות אס שח' ועריך בר' נמי נמי דראך מע' אשור ולוין לא לסדרו גם עבדריך כוכביה דברי מזרן אידי כלילו לטלטול בחציו ושבישרו גם העדרים ווילוין

בשבת דידינו לענן ביטול שפט פונדקאי. כלומר עמי דיש שנותיה לה ואמ' שהוא גוטל ה